

A dobónyíl ESETE

*Elég bátor Dani ahhoz, hogy
elmondja az igazat?*

Írta: Kimberly Oldroyd
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

*Ez a történet eredetileg az Amerikai Egyesült Államokban
játsszódott.*

Dani leemelte a tetőt Nagypapa régi játékosdobozáról, és belekukucsált. Az unokatesói is köré gyűltek, hogy megnézzék. Nagyon szerettek együtt játszani Nagypapa házában!

Rengeteg régi játék volt a dobozban, amelyekkel Dani anyukája és nagynénje játszottak, amikor még gyerekek voltak.

„Azok meg mik?” Dani unokatestvére, Noel, hat fényes, régi dobónyílra mutatott. Az egyik végük csúcsos volt, a másik pedig piros vagy sárga zászlókban végződött.

Dani felvett egyet. „Anyukám mesélt ezekről – mondta. – Ki kell tenni egy karikát a gyepre. Utána meg a levegőbe kell dobálni úgy, hogy beletalálj velük a karikába.”

„Szuper!” – mondta Noel. Már szaladt is az udvarra, hogy előkészítse a játékot.

Dani és az unokatestvérei hamarosan Nagypapa udvarán dobálták a nyilakat. Daninak tetszett, ahogy a nyilak nagy erővel értek földet és belefúródtak a gyepbe.

„Lefogadom, hogy én magasabbra tudok dobni, mint ti” – hengegett Dani unokatestvére, Lili.

A gyerekek nevettek és egyre magasabbra és magasabbra dobták a nyilaikat.

Ezután Daninek támadt egy ötlete. „Fogadjunk, hogy az enyémet át tudom hajítani a kocsibeálló fölött, és beletalálok a karikába. Átszaladt a kocsibeálló másik oldalára, és nagy erővel elhajította a nyilat.

A dobónyíl magasra repült, de nem a fűben ért földet, hanem Roberta néni vadi új autójára zuhant nagy robajjal. CSATT.

„Jaj, ne!” – kiáltotta Noel.

Dani felvette a nyilat. Mély horpadás volt az autón ott, ahová ráesett.

A gyerekek rémülten néztek egymásra. Aztán szó nélkül berohantak a házba, a dobónyilakat pedig kinn hagyták a gyepen.

Aznap délután induláskor mindenki a saját autójához ment. Dani nagynénje észrevette a horpadást a kocsiján. „Ezzel meg mi történt?” – kérdezte.

Dani gyomra összerándult. De nem mondott semmit. Csak bemászott az autóba, és búcsút intett az unokatestvéreinek.

A hazafelé vezető úton Dani szótlanul ült a hátsó ülésen. Olvasni próbált. De nem tudott figyelni. Nagyon rosszul érezte magát a történetek miatt. Tudta, hogy a becsületesség a helyes döntés. De szörnyű lenne elmondani az igazat! A szülei olyan dühösek lennének rá. Meg a nagynénje is.

Aztán Dani a kedvenc szentíráshegyére gondolt. Az Ószövetségben Dánielt bedobták az oroslánverembe, amikor a jót választotta. Dániel bátor volt. Talán Dani is lehetne bátor.

„Anyá! – szólalt meg Dani. – Elhajítottam egy dobónyilat, ami eltalálta Roberta néni autóját, attól lett rajta az a horpadás. Az én hibám volt.”

Anya rátekintett a visszapillantó tükörben. Nem volt annyira dühös, mint ahogy Dani korábban gondolta. „Köszönöm, hogy elmondtad az igazat” – felelte Anya.

Dani mély lélegzetet vett. „Felhívhatom Roberta nénit, amikor hazaérünk? – kérdezte. – Szeretnék tőle bocsánatot kérni. És keményen fogok dolgozni, hogy pénzt keressek, és ki tudjam fizetni az autója javítását.”

Anya elmosolyodott. „Kiváló ötlet!” Dani gyomrából eltűnt a görcsös érzés. Most már nyugalmat érzett. Elég bátor volt ahhoz, hogy elmondja az igazat. Jézus Krisztusnak köszönhetően képes volt megbánni a bűnét, és helyrehozni a dolgokat. ●

**Hogyan érezte magát Dani,
amikor elmondta az igazságot
és bűnbánatot tartott?**